

*Emil Mirdamət oğlu SEYİDOV
"Odlar Yurdu" Universiteti*

QISAMÜDDƏTLİ KREDİTLƏŞMƏNİN METODLARI VƏ ONLARIN KREDİT RİSKLƏRİNƏ TƏSİRİ

Xülasə

Məqalədə kreditləşmənin ümumi prinsipləri və qeyri-neft sektorunda qisamüddətli kreditləşmənin izahı öz əksini tapmışdır. Kreditləşmənin reallaşdırılması üçün ən zəruri olan elementlərdən biri olmaqla kreditin metodunun geniş izahı verilmişdir. Kreditləşmə metodu vasitəsi ilə kreditləşmənin ayrı-ayrı üsullarının optimal uyğunlaşdırılması, kredit resurslarının müəssisənin dövriyyə kapitalının dövretmə prosesi ilə six əlaqələrinin geniş izahı verilmişdir. Qisamüddətli kreditləşmənin bank risklərinə, onun səviyyəsinə təsiri izah olunmuş, risk səviyyəsinin aşağı salınması üçün zəruri tədbirlərin istiqamətləri müəyyən edilmişdir.

Qisamüddətli kreditləşmənin səmərəli şəkildə həyata keçirilməsi üçün dünya təcrübəsində onun geniş tətbiq edilən formaları olan açıq kredit xəttinin, kontokorrent kreditləşmənin və overdraft kreditləşmənin ölkəmizin iqtisadiyyatında istifadə edilməsi təklif olunmuşdur. Həmin kreditləşmə formalarının mahiyyəti izah edilmiş, onların üstün cəhətləri eks olunmuşdur.

Açar sözlər: qisamüddətli kreditləşmə, kreditləşmə metodları, kredit riskləri, açıq kredit xətti, kontokorrent, overdraft.

Giriş

Kreditləşmə prosesi iqtisadi subyektlərin dövriyyə vəsaitlərinin çatışmazlığının tamamlanması əsaslı kimi çıxış edir. Eyni zamanda bəzi hallarda əsas fondların genişləndirilməsi üçün də kredit resurslarından istifadə edilir. Kreditləşmə prosesi özündə mürəkkəb iqtisadi əməliyyatları eks etdirən və mikrosəviyyədə tərəflərin, makrosəviyyədə isə bütövlükde cəmiyyətin və dövlətin maraqlarını əhatə edən bir iqtisadi hadisədir. Onun düzgün təşkil edilməsi, tənzimlənməsi, kredit resurslarından səmərəli istifadə edilməsi bu prosesin ən zəruri parametrləridir. Qeyd edilən prosesin səmərəli olması üçün kreditləşmənin prinsiplərinə əməl olunması vacib şartdır. Qeyri-neft sektorunda qisamüddətli kreditləşmənin həyata keçirilməsi özünəməxsus xüsusiyyətlərə malikdir. Bu formada kreditləşmə bir tərəfdən iqtisadi subyektlərin və onları maliyyələşdirən kreditorların, digər tərəfdən isə diversifikasiya prosesini sürətləndirdiyinə görə dövlətin maraqları çərçivəsindədir.

Məlum olduğu kimi istənilən kredit əməliyyatı onun həyata keçirilməsi metodları ilə six əlaqədədir və həmişə müəyyən risklərin mövcud olması şəraitində reallaşdırılır. Bu baxımdan qisamüddətli kreditləşmənin həyata keçirilməsində tətbiq olunan metodların və onların baş verə biləcək risklərlə qarşılıqlı əlaqəsinin öyrənilməsi, təhlil edilməsi vacibdir.

Qeyri-neft sektorunda qisamüddətli kreditləşmənin xüsusiyyətləri və onların kredit riskləri ilə əlaqəsi

Bank kreditləşməsinin ən mühüm elementlərindən biri kreditləşmənin metodudur. Çünkü kreditləşmənin metodu bu prosesin digər elementləri olan ssuda hesablarının formasını, ssuda borclarının tənzimlənməsi üsullarını, kreditin forma və növlərini, kredit resurslarından borcalanın dövriyyəsində səmərəli istifadə edilməsi üsullarını və həmçinin kredit resurslarının vaxtında qaytarılması və ödənişlərin həyata keçirilməsi formalarını müəyyən edir.

Kreditləşmənin metodu vasitəsi ilə müəyyən edilən kreditləşmənin ayrı-ayrı üsullarının optimal uyğunlaşdırılması, müəssisənin dövriyyə kapitalının kredit resursları ilə six əlaqədə olaraq tam dövretməsinə imkan yaradır. Bu isə öz növbəsində ictimai məcmu kapitalın və həmçinin kapitalın fərdi dövriyyəsinin fasiləsizliyi üçün baza yaradır, müəssisənin ödəmə dövriyyəsinin təşkil edilməsində bankın rolunu yüksəldir, həmçinin kredit risklərinin aşağı salınmasını təmin edir [9, s. 6].

Qeyri-neft sektorunda tətbiq edilən qisamüddətli kreditləşmənin müasir formalarının təhlili göstərir ki, həmin formaların hamısı keçid xarakteri daşıyır, bir-biri ilə əlaqələri zəifdir. Eyni zamanda bu formalar iqtisadi strukturların borc vəsaitlərinə olan tələbatının vaxtılı-vaxtında və tez bir zamanda ödənilməsi istiqamətində çəvik deyildirlər, həmçinin iqtisadi strukturların kapitalının tam dövriyyəsinin bitməsi halında kreditlərin qaytarılması, ödənilməsi operativ olaraq baş vermir. Bu səbəblər üzündən də bankların kredit riskləri qeyri-texnolojidir. Bunu yaradan səbəb isə ondan ibarətdir ki, hal-hazırda ağır iqtisadi şəraitdə qeyri-neft sektorunda fəaliyyət göstərən iqtisadi subyektlərdə qisamüddətli kreditləşmə vəsaitəsilə cəlb edilən vəsaitlər heç də maliyyə inkişafı strategiyasının reallaşdırılması məqsədi daşıır. Onlar on tacili ehtiyacların ödənilməsinə yönəldilir.

Qisamüddətli kreditləşmədə qeyd edilən parametrlərin olması onun formalarının kreditləşmə sistemində hələ ki, aparıcı yer tutmasına imkan verməmişdir. Hal-hazırda da qisamüddətli kreditləşmədə əsas məqsəd heç də müəssisənin dövriyyə kapitalının tam dövretməsinin fasiləsizliyinin təmin edilməsinə deyil, kreditin qaytarılmasında mümkün ola biləcək risklərin son dərəcədə məhdudlaşdırılmasına yönəldilir. Qisamüddətli kreditləşmənin vaxtılı-vaxtında başlaması və yekunlaşdırılması özü-özülüyündə kreditin qaytarılmasının iqtisadi əsasını yaradır, kreditorun risk səviyyəsini aşağı salır. Bunun üçün prosesdə kreditor tərəfindən kreditləşmənin dövretmədə təşkilatı üsullarının adekvat qaydalara uyğun formaları seçilməlidir. Lakin bu vəziyyətdə nəzərə almaq lazımdır ki, kreditləşmə prosesində kreditin verilməsi və eyni zamanda onun ödənilməsinin hansı üsullarının seçilməsi təkcə bank tərəfindən müəyyən edilmir, eyni zamanda qanunvericiliklə reqlamentləşdirilir [4, s. 8].

Məhz elə qeyd edilən parametrlər nəzərə alınmaqla bankların kredit risklərinin idarə edilməsi hər şeydən əvvəl qisamüddətli kreditləşmənin daha çəvik texnologiyalarının tətbiq edilməsi əsasında qurulmalıdır. Bu vəziyyət kreditləşmənin uyğun metodunun müəyyən edilməsi, bank kreditləşməsinin normativ tənzimlənməsinin təkmilləşdirilməsi, kreditləşmənin daha səmərəli üsullarının tətbiq edilməsi vasitəsi ilə həyata keçirilməlidir. Bir çox hallarda Mərkəzi Bank tərəfindən kreditlərin verilməsi və ödənilməsi qaydaları, həmçinin ödənişlərin müəyyən edilmiş növbəliliyi həm banklar, həm də iqtisadi subyektlər üçün müəyyən problemlər yaradır. Bu problemlər ilk növbədə kreditin hərəkətinin onun maddi əsasından, yəni istehsalçının kapitalının dövriyyəsindən ayrılması ilə bağlıdır ki, bu da öz növbəsində banklar üçün səmərəsiz vəziyyət yaradır və kredit əməliyyatları üzrə riskin səviyyəsini artırır.

Dünya təcrübəsi göstərir ki, müasir dövrda qisamüddətli kreditləşmənin daha geniş yayılmış formaları içərisində üstünlük təşkil edənləri aşağıdakılardır: ticarət və vəsitsələrə fəaliyyəti üçün verilən birdəfəlik müddətli ssudalar; fiziki şəxslərə verilən istehlak kreditləri; müəssisələrdə maliyyə çətinliyi yarandığı hallarda birinci dərəcəli ehtiyacların ödənilməsinə verilən kreditlər (çox hallarda belə kreditin ödənmə mənbəyi qeyri-müəyyən olur). Kreditləşmənin bu formasının əsasını qalıqlar üzrə kreditləşmə metodu təşkil edir. Birdəfəlik müddətli kreditlər dünya praktikasında tarixən qisamüddətli kreditləşmənin daha ilkin və sadə texnologiyasını əks etdirir. Qisamüddətli kreditləşmənin sədə forması olmaqla kreditləşmənin qalıqlar üzrə metodun istifadə olunmasına əsaslanan birdəfəlik kreditlər bir sıra orqanik çatışmazlıqlara malik olur. İqtisadi ədəbiyyatlarda, tədqiqatlarda aparılan təhlillərdən məlum olur ki, planlı iqtisadiyyat dövründə kreditləşmə xüsusi ssuda hesablarında qalıqlar üzrə kreditləşmə metodu üzrə aparıldığda bu çatışmazlıqlar daha bariz şəkildə özünü göstərirdi. Həmin çatışmazlıqlar əsasən pul vəsaitlərinin verilməsinin diskret və fasiləli formalarının tətbiq edilməsi ilə yaranır. Bu isə əmtəə istehsalçılarının kapitalının dövriyyəsinin fasiləsizliyi qanuna uyğunluğuna ziddiyət təşkil edir. Kreditləşmə obyektlərinin çoxluğu müəssisəsinin ödəmə dövriyyəsinin sənii şəkildə bölünməsinə səbəb olur. Bu halda isə ssudaların ayrı-ayrı növlərinin təqdim olunması bir-biri ilə kifayət dərəcədə əlaqələndirilmir, bağlı olmur.

Qisamüddətli kreditləşmə bazarında tez-tez istifadə edilən birdəfəlik müddətli kreditlər ödəmə dövriyyəsinin resurslarla fasiləsiz təmin olunmasında yüksək səmərə vermir. Bank praktikasının təhlili göstərir ki, bu növ kreditlərin çox paya malik olması bu metodun qeyri-çəvik olduğunu

gösterir və bu əsasda ən mühüm vəzifələrdən biri olan müəssisənin ödəmə dövriyyəsinin fasiləsizliyini təmin etmək olmur. Sadə ssuda hesablarından iqtisadi subyektlərin müvəqqəti ehtiyaclarının ödənilməsi məqsədi ilə verilən pərakəndə kreditlər heç də müəssisənin dövriyyə və saitlərinə olan gündəlik ehtiyaclarının ödənilməsi tələbatını ödəyə bilmir, lakin bankın texniki işlərinin həcmini artırır. Bu növ kreditlər üzrə ödəmənin konkret müddətlərinin müyyən edilməsi çox hallarda iqtisadi cəhətdən əsaslandırılmış olur, onların ödənilməsinin müəssisənin dövriyyəsindən azad olan vəsaitlər hesabına əvvəl şəkildə həll olunmasına imkan vermir. Kreditin hərəkatının borcalanın vəsaitlərinin dövriyyəsi ilə uzaqlaşdırılması, uyğunlaşdırılması müəssisənin hesablaşma hesabından ödəmələrin növbəliliyi qaydasını zərurətə çevirir.

Araşdırımlar göstərir ki, sadə ssuda hesabdan konkret obyektlər üçün verilən bank kreditləri müəssisələr üçün həmin anda faktiki dövriyyə kapitalı ilə həmin vəsaitlərə olan ehtiyac arasındaki müvəqqəti fərqli aradan qaldırılması üçün etibarlı və operativ mənbə rolunu oynaya bilmir. Həmin fərqli iqtisadi cəhətdən obyektiv xarakter daşıyır. Onun əsas amillərinin uçotu isə səmərəli qismüddəti kreditləşmə sisteminin yaradılması üçün əsas rolunu oynayır.

Kredit münasibətlərinin mükemməl olmadığı şəraitdə müəssisələrin dövriyyə fondlarının təkrar istehsalı daxili kapitalın mərkəzləşdirilməsi və təmərküzləşməsi hesabına həyata keçirilməlidir. Bununla yanaşı, qeyd edilən proseslə əlaqədar olan mənfəətin kapitalllaşması və elə onun özünü, yəni mənfəətin əmtəə istehsalçıları tərəfindən əldə edilməsi imkanları xeyli vaxt tələb edir. Bu isə sonda ictimai istehsalın artım tempinin zəifləməsinə və onun səmərəliliyinin aşağı düşməsinə səbəb olur. Kredit risklərinin hərtərəfli aşağı salınması şərtləri ilə yüksəklənmiş olan məhdud kreditləşmə daha böyük bank risklərinin yaranmasına səbəb olur ki, bu da ölkə iqtisadiyyatı üçün zərəri faktor kimi çıxış edir. Qismüddəti kreditləşmənin nəzərdən keçirilən sadə texnologiya əsasında geniş şəkildə istifadə olunması ölkə iqtisadiyyatında yaranan vəziyyətlə, xüsusən də banklarda izafə likvidlik səviyyəsinin artması ilə, həmçinin kreditləşmənin bu formasına meyil göstərən iqtisadi subyektlərin qeyri-sabit maliyyə vəziyyəti ilə əlaqədar olur. Nəticədə yaranan vəziyyət banklarla iqtisadi subyektlər arasında etibar və inamın zəifləməsinə səbəb olur, ayrı-ayrı obyektlər üzrə material qiymətlilərinin və xərclərinin kreditləşdirilməsində dəskretliyə gətirib çıxarır.

Bir çox ölkələrdə birdəfəlilik kreditlərin verilməsi iqtisadiyyatın konkret sahəsində müəssisələrin ödəmə dövriyyəsinin təşkilində bankların passiv rolunun olduğunu göstərir. Belə halın mövcud olduğu şəraitdə qeyri-neft sektorunda müəssisələrin ödəmə dövriyyəsi birinci növbədə xüsusi vəsaitlərin hesabına həyata keçirilir. Həmin vəsaitlərin hərəkəti hesablaşma hesabı vəsaitəsilə təşkil edilir. Ayri-ayrı obyektlər üzrə sadə ssuda hesabları vəsaitilə qeyri-operativ şəkildə verilən pərakəndə bank kreditləri iqtisadi subyektlərin təsərrüfat dövriyyəsinə qoyduqları xüsusi vəsaitləri yalnız və yalnız tamamlayırlar, çatışmazlığı kompensasiya edir. Bu səbəbdən də həmin kreditlər iqtisadi subyektlərin dayanıqlı vəziyyətinin təmin edilməsi üçün zəruri olan kapitalın dövretməsinin avanslaşdırılmasında fəal rol oynaya bilmirlər. Qismüddəti kreditin müəssisənin ödəmə dövriyyəsində məhdud, qeyri-operativ və texniki cəhətdən qeyri-çevik iştirakı müəssisənin dövriyyəsinin fasiləsizliyinin təmin edilməsinə tam kömək göstərə bilmir, bu səbəbdən də bankların kredit riskinin səviyyəsini xeyli dərəcədə yüksəldir. Bir çox alımların fikrinə görə qismüddəti kreditləşmənin qeyd edilən texnologiyasının geniş şəkildə tətbiq olunması kredit əməliyyatlarının normativ tənzimlənməsinin qeyri-mükemməl olması səbəbindən baş verir [1, s. 137].

Yuxarıda qeyd edilən tənzimləmə üsulları mövcud olduğu şəraitdə bankların müdafiəsi zəruri səviyyədə müdafiə oluna bilmir. Elə bu səbəbdən də banklar mənfəət dalınca qəçəraq qismüddəti kreditləşmənin bütün mümkün formalarından istifadə etməyə çalışırlar.

Banklar tərəfindən qismüddəti kreditləşmənin təşkili prinsiplərinin öyrənilməsi və təhlili göstərir ki, həm planlı iqtisadiyyat mövcud olduğu şəraitdə, həm də hal-hazırda Qərb ölkələrinin bank sistemlərində tətbiq edilən təcrübədə dərhal qismüddəti kreditləşmənin dövriyyə üzrə kreditləşmə metodu məqsədə uyğun sayılır və həyata keçirilir. Xarici ölkələrin bank təcrübəsində bu kreditləşməni geniş mənada xarakterizə etmək üçün "kredit xətti" terminindən istifadə edilir [7, s. 111].

Bu formada kreditləşmə xarici ölkələrdə geniş yayılsa da bizim respublikanın iqtisadiyyatında genis tətbiq olunmur. Bizim banklar tərəfindən permanent deyil, diskret kreditləşməyə üstünlük verilir.

Dünya təcrübəsi göstərir ki, dövriyyə üzrə kreditləşmə metodu istifadə edilərkən qismüddəti kreditləşmənin aşağıdakı formaları geniş şəkildə tətbiq olunur: **kredit xətti, overdraft və kontokorrent**. Qeyd edilən kreditləşmə formalarının oxşar və fərqli cəhətləri mövcuddur. Həmin cəhətlər kreditin hərəkəti ilə müəssisənin dövriyyə kapitalının dövretməsi prosesi arasında olan əlaqə və üzvi bağlılıqla şərtlənir. Bu cəhətlərin oxşarlığı iqtisadi subyektlərdə vəsaitə ehtiyac yarandığı anda əvvəlcədən müyyən edilmiş limit və kreditdən istifadə müddəti nəzərə alınmaqla bank tərəfindən operativ qaydada verilməsindən ibarətdir. Elə bu səbəbdən də onun müəssisə üçün üstünlüyü ondan ibarətdir ki, kreditin avans xarakteri vardır və o müəssisənin ödəmə vəsaitlərinin operativ ehtiyatını formalasdırı bilir [6, s. 14].

Qeyd etmək lazımdır ki, qeyri-neft sektorunda qismüddəti kreditləşmənin avans və operativ xarakteri müəssisənin ödəmə dövriyyəsinin fasılışlıy üçün əsas yaradır. Bu prosesin başa çatması isə kreditin ödənilməsinin mənbəyini təmin edir. Eyni zamanda nəzərə almaq lazımdır ki, qismüddəti kreditləşmənin qeyd edilən üç forması arasında, borcalanın vəsaitlərinin dövretməsi başa çatıqdən sonra ödənilməsi qaydalarında fərqlər mövcuddur. Bu, müxtəlif hesablardan istifadə edilməsi ilə bağlıdır. Belə ki, kredit xəttinin açılması və overdraftın uçotu ssuda hesabında eks etdirilir, bu halda hesablaşma hesabı ssuda hesabından ayrıılır. Buna görə də kreditin qaytarılması ilə bağlı əlavə risklər meydana gəlir. Bu, borcalanın kapitalının tam dövriyyəsinin başa çatması anının kreditin ödənilməsi vaxtı ilə üst-üstə düşməsi səbəbindən baş verir. Kontokorrent formasında kreditləşmə həyata keçirilərkən vahid hesablaşma - ssuda hesabı açılır, borcun silinməsi avtomatik olaraq müştərinin vahid hesabına vəsaitlər daxil olması ilə baş verir, bu halda kreditin silinməsi anı müəssisənin kapitalın dövriyyəsinin başa çatması ilə üst-üstə düşür [5, s. 26].

Dünya təcrübəsi göstərir ki, kreditləşmənin kredit xətti və overdraft formasında həyata keçirilməsin ümumi çatışmazlığı müəssisənin ödəmə dövriyyəsinin iki hissəyə bölünməsidir. Bu, müəssisənin pul əməliyyatlarının hesablaşma və ssuda hesabı vəsiti ilə aparılması zərurəti ilə başlıdır. Pul əməliyyatlarının qeyd edilən formada həyata keçirilməsi müəssisənin ödəmə dövriyyəsinin çatışmazdır. Bu çatışmazlıq müəssisənin kreditləşdirilməsində məcmu ödəmə dövriyyəsi üzrə birləşmiş hesablaşma ssuda hesabının tətbiq edilməsi ilə aradan qaldırılır [8, s. 12].

Qismüddəti kreditlərin operativ şəkildə verilməsini və onun daimi olaraq ödənilməsini təmin edən, təşkilatı iqtisadi usulları kredit xətti və overdraft şəraitində imkan yaradır ki, mümkün dərəcədə kreditin hərəkəti kapitalın dövretməsi qanuna uyğunluğuna adekvat səviyyədə təmin edilsin. Bu vəsiti ilə müəssisələrin ödəmə dövriyyəsinin təşkil edilməsində bankların rolü artır, onların kredit risklərinin səviyyəsi aşağı düşür. Bununla yanaşı kreditin müəssisənin kapitalının tam dövriyyəsi ilə six əlaqəsi vahid hesabda eks etdirilən kontokorrent kreditləşmə halında təmin edilir. Digər kreditləşmə formalarından fərqli olaraq kontokorrent kreditləşmə forması iqtisadi subyektlərin hesablaşmalarının təşkili tələblərinə cavab verir.

Qərb ölkələrinin praktikasında geniş şəkildə yayılan, istifadə edilən kontokorrentin başlıca üstünlüyü ondan ibarətdir ki, bu prosesdə zəruri olan, bütün ödəmə üçün lazım olan vəsaitlər cari və ssuda hesabına bölünmədən tam şəkildə, həcmədə avanslaşdırılır. Bu isə öz növbəsində bank kreditləşdirilməsinin müştərinin, borcalanın kapitalının tam dövretməsinin qanuna uyğunluqlarını, adekvatlığını təmin edir. Bu adekvatlığın mənası ondan ibarətdir ki, ardıcıl olaraq pul vəsaitləri bir mərhələdən digər mərhələyə keçir, kapitalın tam dövriyyəsinin bütün mərhələlərində iştirak etməklə, prosesin fasılışlılığını təmin edir [3, s. 86].

Kreditləşmənin adekvatlığı prosesin iştirakçıları üçün mühüm, xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Cənubi, adekvatlıq müəssisənin ödənişlərinin həyata keçirilməsində təminat xarakterini daşıyır, dövretmə prosesində kreditin əvvəl iştirakı və geniş səmərəsi təmin edilir, müəssisənin ödəmə dövriyyəsinin təşkilində bankın fəal rolunu müyyən edir, bankların prosesin fasılışlılığında məsuliyyətini artırır. Söyügedən kreditləşmə formasının tətbiq edilməsi nəticəsində bankların

müşterinin əməliyyatlarına maksimum dərəcədə nəzarət etmək imkanı əldə olunduğundan bu onların kredit risklərinin azalmasını təmin edir.

Qərb ölkələrinin, həmçinin dünyadan inkişaf etmiş və inkişaf etməkdə olan bəzi ölkələrinin təcrübəsində belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, bankların kredit risklərinin aşağı salınmasına bir sıra tədbirləri həyata keçirməklə nail olmaq olar. Onlar aşağıdakılardan ibarətdir: qisamüddətli kreditləşmənin çəvik, səmərəli formalarının tətbiq edilməsi; təmin edilmiş öhdəliklərin qəbul edilməsi və onlardan geniş istifadə; kreditləşdirilən dəyərlilərin tam dövriyyəsi üzərində həqiqi nəzarətin həyata keçirilməsi; zəruri hallarda borcalan müşterinin kapitalında iştirakın təmin edilməsi; məsuliyyətin dəqiq, hüquqi normalarının tətbiq edilməsi və s. [2, s. 286].

Buradan belə bir fikrə gəlmək olar ki, qisamüddətli kreditləşmənin seçilmiş metodundan asılı olaraq, həmçinin həmin metodun hansı şəkildə dəqiqliklə yerinə yetirilməsi ilə əlaqədar olaraq bankın kredit riskinin səviyyəsi dəyişə bilər.

Nəticəs

Dünya ölkələrinin bank sistemlərində həyata keçirilən qeyri-neft sektorunda qisamüddətli kreditləşmə proseslərinin təcrübəsi göstərir ki, kreditləşmənin əsas formasının seçilməsi ictimai sistemin bankların və bank sisteminin, həmçinin bankların iqtisadi subyektlərlə münasibətlərinin, eləcə də real sektorla əlaqələrinin spesifik xüsusiyyətləri əsasında müəyyən edilir.

Təcrübə göstərir ki, iqtisadi subyektlərdə kredit daimi olaraq dövriyyə vəsaitlərinin formalasdırılmasında iştirak edərsə, bu halda həmin müəssisələrdə xüsusi kapitalın sürətli artımı müşahidə olunmur. Eyni zamanda belə hallarda kredit riskləri yüksək olur. Fikrimizcə, qeyri-neft sektorunda qisamüddətli kreditləşmə zamanı yüksək səmərənin əldə olunması, kredit risklərinin aşağı salınması üçün beynalxalq təcrübədə istifadə edilən açıq kredit xətti, onun hər iki forması və eyni zamanda kontokorrent və overdraft kreditlər geniş istifadə olunmalıdır. Çünkü bu formaların hər biri kreditləşmə prosesinin iştirakçıları üçün gözlənilən nəticəni verə bilər.

Qeyd edilən təkliflərin reallaşdırılması bankların vəzifəyinin yaxşılaşmasına, kreditləşmənin cəlbəciliyinin yüksəlməsinə, kredit vəsaitlərinin müəssisənin kapitalın tam dövriyyə prosesində aktiv iştirak etməsinə, son nəticədə isə kredit risklərinin minimuma endirilməsinə şərait yaradır.

ƏDƏBİYYAT

1. Антонов М.В. Залог и кредитный риск. //Банковское дело. (повт.изд.) 2015. М.: 295 с.
2. Bağırov M.M. Banklar və bank əməliyyatları (Ali məktəblər üçün dərslik) Bakı, "Nurlan", 2003, - 512 s.
3. Валенцева Н.И., Мамонова И.Д. Эффективность использования банковского кредита. - М.: Финансы (повт.изд.) 2017, 120 с.
4. Гамидов Г.М. Банковское и кредитное дело. - М, Банки и биржы, ЮНИТИ, (повт.изд.) 2014, 194 с.
5. Добров В.Н., Крашениников В.И. Финансирование и кредитование в промышленности. - М.: Финансы и статистика, 2017, - 168 с.
6. Другова А.Ю. Принцип срочности кредитования и контроль за его соблюдением (Афтореферат диссертации на соискание ученой степени конд.эконом.наук), М. 2008, - 23 с.
7. Кредитная политика и механизм ее реализации в период развития рыночных отношений. /Под.редак. В.И.Колесникова, - СПб.: Издательство. СПбГУЭФ, 2005, 207 с.
8. Нестеренко Е.А. "Кредитный риск в деятельности коммерческих банков" (Афтореферат диссертации на соискание ученой степени конд.эконом.наук), Саратов, 2008, - 18 с.
9. Тихомирова Е.В. "Организация краткосрочного кредитования и ее влияние на кредитный риск банка" (Афтореферат диссертации на соискание ученой степени конд.эконом.наук), СПб, 2000, - 20 с.

Эмиль Мирдамат оглы Сейидов
Университет "Odlar Yurdu"

Методы краткосрочного кредитования и их влияние на кредитные риски

Резюме

В статье отражены общие принципы кредитования и сущность краткосрочного кредитования в ненефтяном секторе. Даётся подробное описание методов кредитования как необходимого элемента системы. Подробно разъясняется оптимальная адаптация различных способов кредитования через метод кредитования, тесная связь кредитных ресурсов с процессом оборачиваемости оборотного капитала предприятия. Объяснено влияние краткосрочного кредитования на банковские риски и его уровень, а также определены направления необходимых мер по снижению уровня риска.

Для эффективной реализации краткосрочного кредитования предлагается использовать в экономике нашей страны открытую кредитную линию, конкоррентное и овердрафтное кредитование, которые широко используются в мировой практике. Объясняется суть этих форм кредитования, отражаются их преимущества.

Ключевые слова: *краткосрочное кредитование, методы кредитования, кредитные риски, открытая кредитная линия, контокоррент, овердрафт.*

Emil Mirdamat Seyidov
"Odlar Yurdu" University

Methods of short-term lending and their impact on credit risks

Summary

In the article, the general principles of lending and short-term lending in the non-oil sector were explained. A detailed explanation of the credit method, which is one of the most important elements for the implementation of lending, was given. The optimal adaptation of various methods of lending through the lending method and the close relationship of credit resources with the process of working capital turnover of the enterprise were explained in detail. The impact of short-term lending on bank risks and its level was elucidated, and the directions of necessary measures to reduce the level of risk were determined.

For the efficient implementation of short-term lending, it was proposed to use in the economy of our country an open line of credit, current credit and overdraft lending, which are widely used in world practice. The essence of these forms of lending and their advantages were explained.

Key words: *short-term lending, lending methods, credit risks, open line of credit, current account, overdraft.*